

GALERIE S & H DE BUCK

Le parole, le immagini del desiderio

JOHAN CLARYSSE
HANS DEFER
SIEGFRIED DE BUCK
ALEX DE BRUYCKER
PHILIP HENDERICKX
JEAN DE GROOTE
ROGER LAUTE
ALESSANDRA RUYTEN
STEFAN VAN BIESEN
MAY OOSTVOGELS
FRANS WESTERS
W. VYNCK
KATHLEEN RAMBOER
PATRICK KEULEMANS
HANNE LAMON
FRANS LABATH
CHRISTINE MARCHAND
SVEN VERHAEGHE
CHRISTINA MIGNOLET
MAUREEN BACHAUS
JETON MUJA
HERVÉ MARTIJN
MATTHIEU LOBELLE
ANDREAS LYBERATOS
ROBINE CLIGNETT &
KLAUS BAUMGÄRTNER
FELICIA PARENT
PATRICK VERLAACK



“When I think of art I think of beauty.
Beauty is the mystery of life.
It is not just in the eye. It is in the mind.
It is our positive response to life”

galerie s. & h. de buck

Foto cover: Sven Verhaeghe, uit ‘Scenes for a movie’
Foto's : Courtesy Galerie S&H DE BUCK

Cultureel optimisme versus internationale wanhoop.

Na een paar uitzonderlijke weken die de wereld hebben verlamd, bevinden we ons allemaal in een vreemde realiteit, maar op de een of andere manier toch samen.

Samen zullen we trachten om de impact te documenteren die het Coronavirus heeft gehad op ons leven tijdens deze periode van opsluiting en solidariteit. Kunst belichaamt een boodschap die waarachtig en universeel is. Het kan een bron zijn om oplossingen te visualiseren van een harmonieuze wereld, die we graag met U willen delen via het werk van onze kunstenaars.



Klaus Baumgärtner, print digitale foto, 2008, 45 x 80 cm

Johan Clarysse

Er is geen daarom

Het ochtendlicht dat sluipend
binnenvalt verlangt al naar de slaap
van de nacht. De krant leest mij
z'n klare feiten en verzinsels voor.

Even raak ik mezelf kwijt.
Struikelt de waarheid omdat
we het hart vergeten zijn?
Haalt zegen het van vloek?

Hoe dan een stervende wegkijkt
alsof hij van de wereld niets begrijpt,
enkel lichaam
en leegte wordt.

Hoe, een straatlengte verder,
voorbijgangers elkaar begroeten
in de glimlachende weelde
van hun nu.

En hoe verte het vuur aanblaast,
hoe we opnieuw gaan schuilen
in de eenvoud van het werkwoord zijn.

Het landschap is een roerloze huid
die mij omringt. Ik kras er
liefdevolle letters in, een strijkkwartet,
de zekerheid dat alles goedkomt.

Zoeken naar zin is hopeloos. Niets
zwijgt. Niets is er waarin je hem niet
vinden kan. Of is alles andersom?

Wind gaat liggen. De nacht
trekt zich terug, ergens.
Zo is het, er is geen daarom.

Johan Clarysse, 2020



"Maria"
 70x90 cm, olie op doek
 foto: Jan Darthet



"Suzanna"
 70x90 cm, olie op doek
 foto: Jan Darthet

Hans Defer

Tijdens de corona-lockdown heb ik veel tijd in het atelier doorgebracht. Daarnaast wandel ik ook veel, in het voetspoor van die andere solitaire nachtwandelaar en stadsgenoot Leon Spilliaert. Oostende, normaal een en al drukte rond deze periode, ligt er verlaten bij. Eerder dit jaar heb ik 's nachts een foto genomen op de zeedijk, dit weekend heb ik er een schilderij van gemaakt. Dit beeld sluit het meest aan bij het gevoel dat ik heb bij deze crisis. Een gevoel van isolatie en vervreemding en ook de mogelijkheid om poëzie en schoonheid te vinden die anders voor ons verborgen ligt.

Hans Defer, 2020



C.WN.11.0420
40x50 cm



Oostende
foto: Hans Defer

Siegfried De Buck

The name corona is loaded with a lot of negative connotations. One day we will overcome this terrible virus. This ring “Corona” is the Symbol of Hope and Victory with a crown of Light and Brightness.

Siegfried De Buck, 2020



*Wandelstok “Aliquam tempus”
foto: Kjell Robberecht*



Ring "Corona"
2020
foto: Kjell Robberecht

Alex De Bruycker

YELLOW CROSS

The cross, is symbol of death and life, hate and love,
violence and peace,
hate and love, violence and peace,
all is lost yet everything is gained,
destruction and restoration, defeat and victory.
Yellow the lightest hue of the spectrum,
the color psychology of yellow is uplifting and illuminating,
offering hope, happiness, cheerfulness and fun.

“Art is immune,
Art will survive,
now and in the future. “



"Yellow cross "
acrylic on chiffon , 105x85cm, 2020

Philip Henderickx

Wie de hele wereld rondreisde en bekeek, heeft niet noodzakelijk veel gezien. Wie op zoek is naar iets anders, moet op een nieuwe manier leren kijken. Het zou een intentieverklaring kunnen zijn van kunstenaar Philip Henderickx. Niet alleen getuigen zijn schilderijen en installaties van een eigenzinnige en soms vreemde blik op de dingen, ook vormen het kijken, de uitzichten en de vertes een terugkerend thema in zijn werk. P.Henderickx streeft in zijn surrealistische portretten naar scherpste.



*“Afscheidsritueel”
olie op doek*

Jean De Groote

DE KLEINE DINGEN VAN JEAN DE GROOTE

*'Nooit kijken we genoeg, nooit zullen we genoeg,
precies genoeg, gepassioneerd genoeg kijken'.
(Colette)*

Het penseel van Jean De Groote is na drie decennia een verlengde van zijn lichaam geworden. Er spreekt noodzakelijkheid uit zijn creaties. Ze zorgen voor rust en zingeving bij kunstenaar en beschouwer, verhullen niks, maar onthullen de wereld zoals die aan ons dagelijks voorbij trekt. De kunstenaar wil ons niet enkel doen begrijpen, maar ook doen beseffen vanuit artistieke eerlijkheid. Hij dwingt ons als kijker om niet voorbij, maar naar het getoonde object te kijken, het te bestuderen en stil te staan wat het in al zijn puurheid betekent voor ons en onze blik op de realiteit. Koen Van Damme 2019

Jean De Groote schildert niet cerebraal, maar picturaal. Hoe is de omzetting van het ding in gepenseelde verf op doek (een materiekunstenaar, ja) een weg om onze blik op het ding te richten, een daad van intentionaliteit, met het verlangen een nabije ervaring met het ding te verkrijgen. De kunstenaar als ziener die doet kijken. Ook als illusionist (Gombrich: Art and Illusion) van essenties die fenomenologen hopen te vinden in de dingen zelf. In het verschijnen aan een ervaren bewustzijn, niet in hun scheikundige samenstelling of hun omschrijving in een encyclopedie.

Deel uit tekst Willem Elias, april 2020



"Corona virus"
40 x 27 cm



"Le penseur"
160 x 120 cm



"Le mucche Gialle di Napoli"
160 x 140 cm

Roger Laute

‘REIS IN MIJN KAMER(S)’



Foto “Reis in mijn kamer(s)”



Alessandra Ruyten

“I was obsessed with taking photos of all things that were fascinating to me and that was... well, everything.”

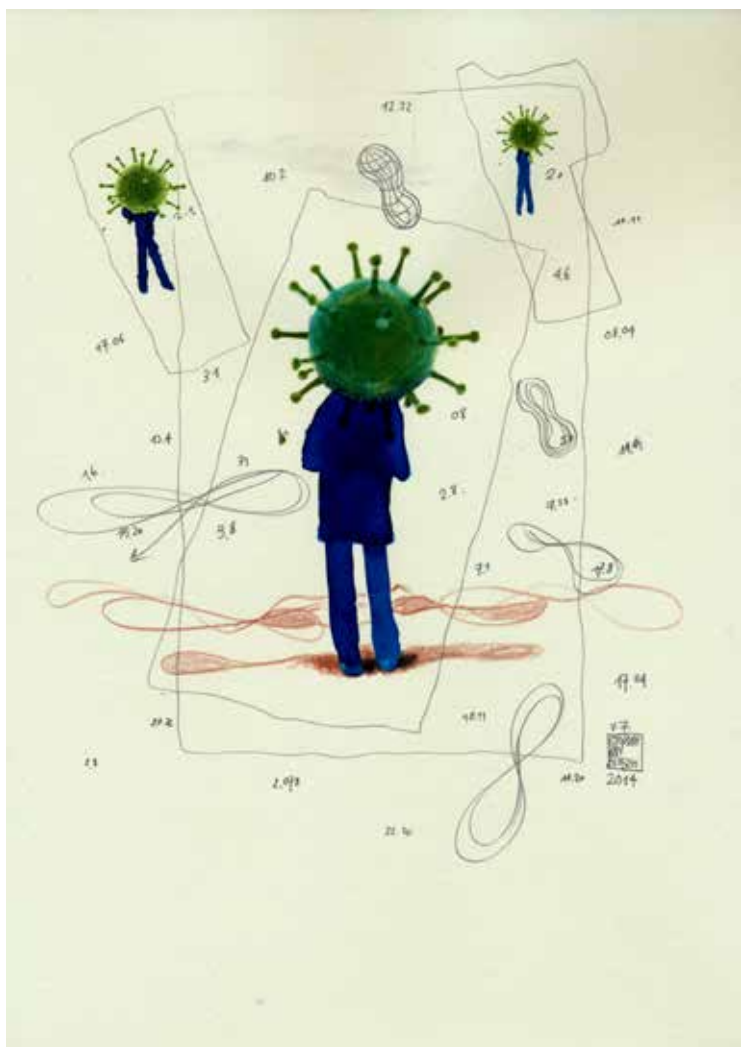


Foto polaroid

Stefaan Van Biesen

Ik heb een ensemble van 8 A4 aquarellen gemaakt in 2014. Een collega die een doctoraat deed op de MInho Universiteit van Braga Portugal, verzocht me toen om een reeks werken te maken rond contaminatie en virussen. Zij zelf deed een literair/filosofisch onderzoek naar de ideeën van Saramago rond 'De Stad der blinden'. Ik kreeg carte blanche van haar. Dit werk is nooit eerder gepubliceerd of getoond, alleen dus tijdens haar verdediging voor haar doctoraat, waar ze glansrijk is in geslaagd.

Stefaan Van Biesen, 2020



Virus-Contamination VII - 2014



Virus-Contamination IV -2014



Virus-Contamination VI -2014

May Oostvogels

Ik heb lief de aarde
Ik heb lief de zon
Laten we ons eigenste zelf stelen?

MENS SPREEK!



"Isolation"
gemengde techniek op papier, 21x13 cm, 2020



"Only for your health..."
watervverf en potlood op papier, 16x11 cm, 2020

Frans Westers



"Where To Go"

Acryl op doek, 135 cm x 187 cm



"Portret"
60 x 50 cm



“Het mooiste portret aan de muur”
140 x 85 cm

Willy Vynck

De foto's van Willy Vynck gaan over intimiteit, niet alleen tussen mensen maar ook met dingen. Nooit heb ik me dichter gevoeld bij een eierdoosje, een urinoir, een overvolle vuilnisbak, een verweerde deurdorpel, bij fauteuils en kussens die nog iets verraden over de man of vrouw die erin zat, bij een vrouw die hoewel onbekend toch vertrouwd is, die hoewel veraf toch tastbaar is. De beelden komen van buitenuit, de gedachten van binnenuit. Willy Vynck biedt ons nuchtere observaties vol suggestie. Planten even sensueel als lichamen. Portretten net zo ambigu en ondoorgroendelijk als zelfportretten. Spiegelings even onvermijdelijk als schaduw. Zijn details en uitsneden zijn dubbelzinniger dan de context waaruit ze geknipt werden. Zijn anekdotiek is tegelijkertijd een prachtige abstractie. Met alle schakeringen tussen wit en zwart weet Willy Vynck, een sluitertijd lang, de eenzaamheid van dingen en mensen op te heffen. Zijn foto's wekken in mij het verlangen om hetzelfde te doen.

Herman Leenders



NIEUW

Het is je bed dat je nieuwe kracht geeft.
De moed om weer verder te gaan. En op
te staan.

Het kan voor je dag niet volstaan wat
rond te draaien. Gehuld in beslapen
lakens. Terwijl je neer ligt.

Als de zon alles in gereedheid brengt. En
met voldoende licht terug op zijn plaats
zet wat de nacht verborg. Onder zijn rok
van duisternis.

Gelijk de rok van een pastoor. Met voor-
aan honderden kleine knoopjes. Om het
verborgene traag te ontbloten.

Waarin datgene zit opgesloten dat wil
branden. In elk lijf.

Als je in bed blijft, ben je ziek.
Daar liggen de denkbeelden. Dat het
zou kunnen dat... En droom je van een
vals verlangen te kunnen genezen.

Terwijl de zon de nok van hoge daken
scheert. Met bleek licht. In ijle mist.

En de trein de stad binnenkruipt. Traag
het lijf inrijdt. Van een nieuwe werkdag.



Ik houd veel van mijn:

V E R E N

Vogels kunnen ons niets leren. Dat las ik bij een schrijver.
Ik zat in mijn volmaakte zetel achter-over. Mijn vermoeidheid overal gesteund. Met instemming van mijn oude luiheid
Ik kon het hoofd rechtop houden. Niet in slaap vallen. En het belangrijk deel niet verliezen: in mijn hoofd de gedachten klaar om te vergeten. Met veel wind spelen de vogels. Schuiven ze in de lucht onhoorbaar en snel naar tegengestelde hoeken. Vleugels stijf als een vliegtuig zweven tot on-zichtbare lijnen.
Alsof daar het einde lag van hun speelruimte. Waar wij hun begrensde stuk toneel aanschouwen.
Alsof ze voor ons zouden optreden. Wij die van spektakel houden. En kijken in bewondering naar wat we zelf niet kunnen.
Tenzij na pijnlijke oefeningen.

Misschien omdat wij altijd wilden vliegen? Superieur hoog zweven. Zonder zichtbare inspanning.
Het is juist door de verklaring van de afgelegde weg dat de betekenis ervan verdwijnt. Omdat de betekenis niet lag in het zien.
Verkeerd begrepen?

Maar van vogels kunnen wij niets leren, las ik bij een schrijver. Uit die vluchten kunnen we niets afleiden.

En na berekening vaststellen dat hun spiralen en hoeken getekend in een onmetelijke ruimte nergens verband houden. Met wat zich afspeelt bij ons. Hier op aarde.

Tenzij we weer klaarstaan. Uit schrik pochen met andermans veren.

W. Vynck





Kathleen Ramboer

Mohammed Benzakour schrijft: “Stilte, het lijkt een overblijfsel uit lang vervlogen tijden. Een gewichtige naam voor iets wat er niet is. Een leegte? Iets wat kaal en inhoudsloos is?... Stilte is niet tijdelijk maar tijdloos, ze is niet uiterlijk maar innerlijk.”

Dit is wat mijn foto wil illustreren. In deze bizarre tijd lijkt de mensheid terug de stilte op te zoeken, het contemplatieve. Sommige zoeken hun vlucht in religie. Zelf besloot ik, dicht bij huis, de sfeer van het bedevaartsoord Oostakker-Lourdes op te zoeken. Een kerk binnentreden doet me iets, lijkt door de stilte niet meer van deze tijd. Dit afschuwelijk virus heeft me toch iets moois te bieden: rust, stilte.



*Foto uit reeks Stilte en religie, Oostakker-Lourdes
Portaal van de basileiek van Oostakker-Lourdes – 4 april 2020
Hahnemühle Photo Rag Satin 310 Gram*

Tijdens deze onwezenlijke tijd startte ik een nieuwe reeks mixed media die ik 'De wereld op zijn kop' doopte. Want niets is wat het was. De natuur stoort zich niet aan de vreemde omstandigheden, ook al staat de wereld op zijn kop. Ik besloot het landschap vanuit een ander standpunt te benaderen, ondersteboven.



*“De wereld op zijn kop”
2 april 2020, tweede uit een reeks
mixed media op ruitjespapier
14,8cm x 21cm*

Patrick Keulemans

Uit het nest geroofd; de ongeboren plannen, dromen, het niet vertelde.
Virussen houden onze verlangens gevangen. Ze confronteren ons met
onze menselijke kwetsbaarheid en ondermijnen gretig alle zekerheden.



*“en plots » 2020 2 (covid-19)
mdf, beits, staal, kunststof, acrylverf
20 x 20 x 4,4 cm*

Elke situatie biedt opportuniteiten. Ook bij het verplicht thuis zijn, de quarantaine. Hoe verschillend we ook zijn, door het virus is iedereen weer even gelijk. Heel even. Want onmiddellijk bedenken we oplossingen, kunnen er nieuwe ideeën en dromen groeien. Weldra worden de eerste gesprekken voor een nieuwe toekomst geboren...



"Quarantaine" 2020 (covid-19)
6 x 115,3 x 6,4 cm
kunststof, acrylverf, multiplex populier, beits,
kleurpigmenten in poedervorm.

Lange tijd het meest verspreide bericht.



"U heeft 1 nieuw bericht" 2020 (covid-19)

11,4 x 16,2 x 7,5 cm

enveloppen, papier, grafietpotlood

Hanne Lamon

Deze 'corona dagboekbeelden' lijken een verlengde van datgene waarmee fotograaf Hanne Lamon al jaren bezig is. Weliswaar intenser en in heel bizarre tijden. In het algemeen is fotografie voor haar een middel geweest om het dagelijkse leven vast te leggen. Fotografie als catharsis in het zoeken naar rust, het vertalen van de diepste angsten en verlangens. Hanne gebruikt haar perceptie als metafoor om persoonlijke en tegenstrijdige gevoelens te vatten. Ook in deze lockdown helpt de act van het fotograferen haar in de zoektocht naar een moment van verstillings. Een verstillings waarin soms rust schuilt, soms hoop gekoesterd wordt, maar waarin net zo goed opgekropt verdriet of een schreeuw vastzit.



'the fire'
60 x 58 cm



"Fly away"
2020

Frans Labath

“De nevel dwong mij nauwkeuriger en langer naar deze dingen te kijken dan we gewoonlijk doen. Zodoende ontdekken we allerlei voorheen nooit opgemerkte details: de poreuze, gele steen bevatte veel kleine zeeschelpen, die er zich in hadden vastgezet; aan de bremstruik zaten nog enkele bloemen, die als doorweekte en verschrompelde vlinders op rechte, harde stelen geduldig stonden te wachten op de zon, die echter maar heel zelden tevoorschijn kwam en niet eens warmte of schaduw gaf; onder de eenzame oude plataan met de citroenkleurige vlekken op de stam lagen bladeren die wel uit matgroen fluweel gesneden leken; over het ijzeren poortje liepen mieren in een lange rij, ze droegen de laatste wintervoorraden in hun onderaardse voorraadschuren; onder de ankerketting leefde een kleine schuwe pad.”

uit “Begin van een onbekend tijdperk”, Konstantin Paustovski



*Zonder titel
Oie op doek*



Zonder titel
Oie op doek

Christine Marchand

“Kunst verleidt mij in beweging te blijven
Een sprong in het duister te wagen
En door te dringen in een andere wereld”



"Escapade"
Olie op doek, 60 x 70 cm, 2020

Sven Verhaeghe

Scene 1: Zwart (Maar een levend zwart, een zwart waaruit alles kan ontstaan)

Scene 2: Ik hoor de stem van een vrouw. Ze fluistert in mijn oor: *“De hof valt rond, zoals de kloot der wereld is. In het midden rijst de berg, waaruit de hoofdbron klatert, die zich in vieren deelt en al het land bewatert. Geboomte en beemden laaft, en levert beken uit, zo klaar gelijk kristal, daar geen gezicht op stuit. De stromen geven slib, en koesteren de gronden. Hier worden Onixsteen en Bdeilion gevonden. Hoe klaar de hemel ook van sterren blinkt en barnt, hier zaaide vrouw natuur in stenen en gestarnt, dat onze starren dooft. Hier klinkt het goud in d’aderen, hier wou natuur haar schat in enen schoot vergaderen.”*

Scene 3: Aan de hemel verschijnt een oog.

Scene 4: De stem van de vrouw wordt vermoord.

Scene 5: Ik ben een man, neen een arm, en hou de toorts tegen het raam.

Scene 6: We branden.



uit: “Scenes for a movie”

Acrylschetsen op hardboard, 24 x 30 cm, maart 2020



"Scenes for a movie"

Acrylschetsen op hardboard, 24 x 30 cm, maart 2020

Christina Mignolet

Iso'leren (ov.w.w.; isoleerde, h. geïsoleerd) 0.1 (iem. of iets) rondom volkomen afzonderen 0.2. uit een geheel halen 0.3 (ook abs.) (iets) van zulk een afscherming voorzien, dat elektriciteit, warmte, kou of geluid niet daar doorheen naar buiten of naar binnen kan treden van Daele Handwoordenboek Hedendaags Nederlands 1990

Jan Fabre zei het al: kunst is niet eenzaam. Zonder de kunstenaar af en hij floreert. Veel heeft hij of zij daar niet voor nodig: een afscherming waar het geluid en de waan van de dag niet doorheen naar buiten of naar binnen kan, een kot! Van grenzen en tegenslagen kent de kunstenaar alles. In de beperking toont zich pas de meester. Doemscenario's en rampen voltrokken zich eerst, en duizendmaal erger, aan het geestesoog van de kunstenaar. Nu buigt hij de ketens om, kneedt ze, schuurt ze, polijst ze, geeft ze een nieuwe kleur. Een soms irrationeel optimisme legt hij daarbij aan de dag om zijn discipline onder de knie te krijgen, om zichzelf te verbeteren, maar ook de wereld. Zijn of haar creatie kan immers een venster op een nieuwe toekomst zijn, een blauwdruk van een waarachtige samenleving.

Esther Wilderjans



"Pearls to lockdown"
50 x 50 cm, 2020

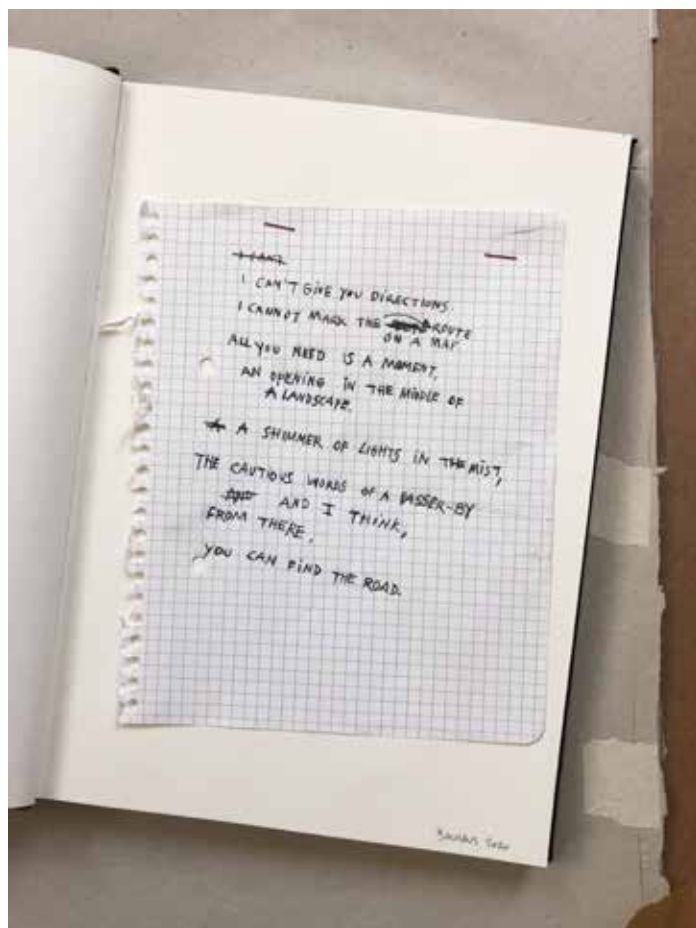


"Anxious"
90 x 90 cm, 2020



"Sealed"
107 x 150 cm, 2020

Maureen Bachaus





"FRAGILE_BREEKBAAR (NR2)"

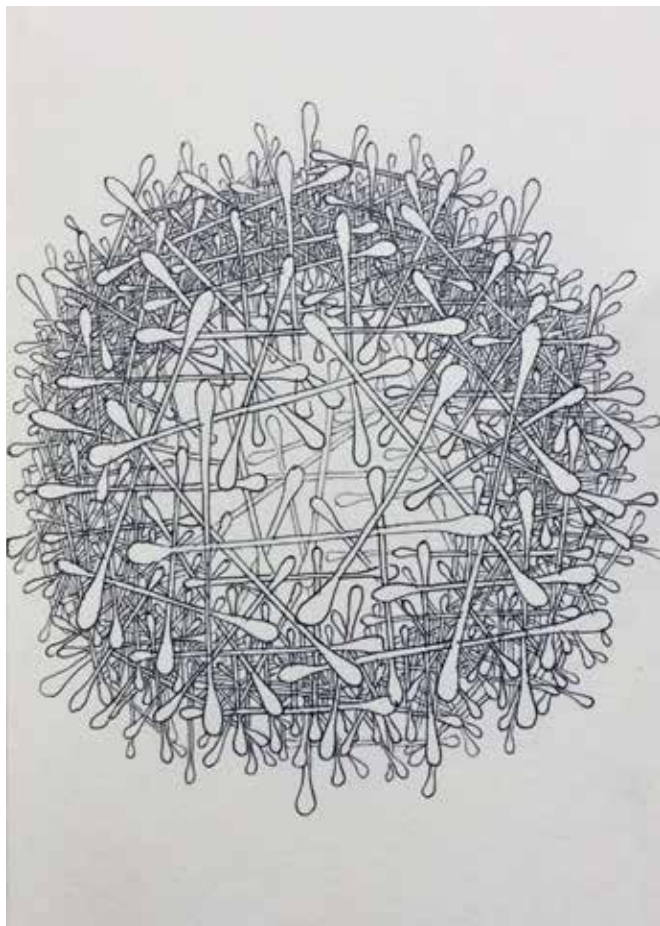
Gesigeneerde A5 print op Hahnemühle Fotorag oplage.1/9



"I can't give you directions"

Pagina uit kunstenaarsboek "Unicu"

Jeton Muja



No Title
A5 Pen op papier

"Stay @home" has become
a new movement of
Contemporary Art.

J. Nijja 20

"Stay@home"

Gesigeneerde A4 print op

Hahnemühle Fotograaf. Oplage: 9 exemplaren

Hervé Martijn

“Our mission to prevent and alleviate human suffering “

Ik liet me inspireren door dit 19de eeuws gedicht:

*When things go wrong as they sometimes will,
When the road you're trudging seems all up hill,
When the funds are low and the debts are high
And you want to smile, but you have to sigh,
When care is pressing you down a bit,
Rest if you must, but don't you quit.*

*Life is strange with its twists and turns
As every one of us sometimes learns
And many a failure comes about
When he might have won had he stuck it out;
Don't give up though the pace seems slow—
You may succeed with another blow.*

*Success is failure turned inside out—
The silver tint of the clouds of doubt,
And you never can tell just how close you are,
It may be near when it seems so far;
So stick to the fight when you're hardest hit—
It's when things seem worst that you must not quit*

Don't Quit by John Greenleaf Whittier (1807-1892)



"Don't Quit by John Greenleaf Whittier (1807-1892)"



"Desidero pacis"
60x85 cm, 2017

Matthieu Lobelle

Ik onderzoek in mijn werk grenzen: de grens tussen leven en dood, de relatie tussen natuur en cultuur, tussen de geschiedenis en het heden...waarbij dikwijls 'de mens als centraal gegeven' in vraag wordt gesteld.

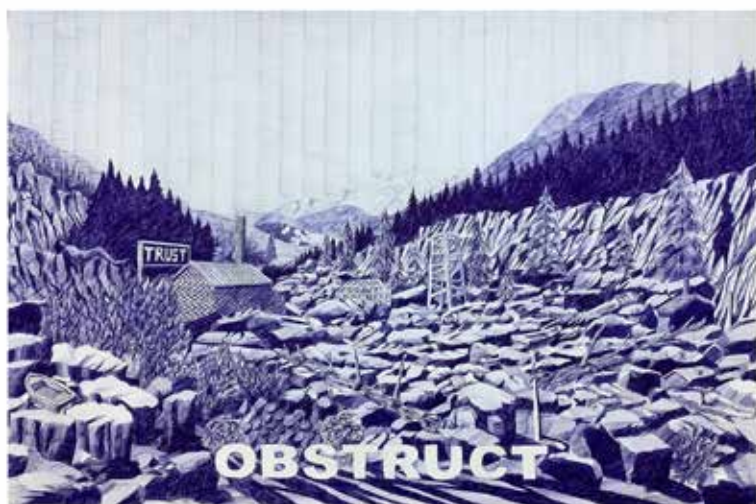
De beelden in mijn werk vinden meestal hun oorsprong in de persoonlijke herinnering of het collectieve geheugen, gerelateerd aan een hedendaagse problematiek.

Er zijn een aantal beelden die in wisselende gedaanten terug keren: het landschap, het huis: compact en gesloten als metafoor voor de menselijke natuur, het zijn, de figuur, uitgebeeld als een sculptuur herleid tot het essentieel herkenbare: de mens die zich tevergeefs probeert los te wrikken uit zijn geschiedenis want "les traces humaines" zijn roodgekleurd. Ik verwijs ook naar het abstracte en onvatbare van het element tijd dat zich manifesteert in de persoonlijke en collectieve herinnering. Eenvoudige weergaven van alledaagse objecten dragen soms een donkere kern in zich en confronteren met onmacht en OBSTRUCT.

En de kunstenaar bekijkt vanuit het 'observatorium' en rapporteert in zijn parallele wereld.

Matthieu Lobelle





Andreas Lyberatos

We will keep going.
We are not going to stop.

Maybe now
we will be walking
with slightly smaller steps.

Maybe now
the weight on our shoulders
will be a little more.

Maybe now
our eyes will be
a little more careful.

Nevertheless,
we will not stop.
Let the clearings dwindle.

The light inside us
will grow even stronger
every time we leave behind
the darknesses.

This light,
more and more,
will take us to roads
more suitable to us.

Nikos Ladikos
Thursday noon,
November 14, 2019



Ink and pencil on paper, 35,5 X 50 cm

Robine Clignett

Gespiegelde bladstudies vanuit een onconventioneel perspectief vind je terug in het werk van Robine Clignett, haar aquarellen geven aan kleur een entiteit maar ook een identiteit. Zij verzamelt ideeën, gedachten, sferen en synthetiseert die in kleur op papier.

Pure kleuren en pigmenten worden vermalen en aangelengd via tempera, via een quasi chemisch proces. Nadien worden de edele, soms minerale kleuren in tonen over elkaar gestreken. Haar eigen enigmatische vormen en beelden stralen een temperende rust uit.

uit tekst Isolde De Buck



"Schemer"

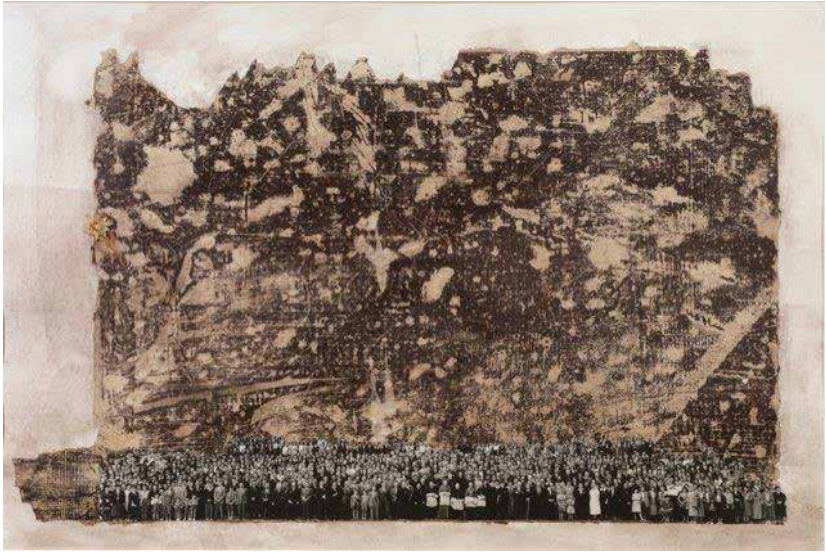
aquarel op papier, 71 x 49 cm, 2019

Klaus Baumgärtner

Klaus Baumgärtners 'tot stand komen van sculpturen verschilt niet veel van zijn werkwijze in de collages. Gevonden voorwerpen, diverse combinaties van materialen en zwerfhout worden sensuele, aaibare en tactiele beeldhouwwerken. Klaus houdt halt, brengt ode aan de herinnering, markeert die in de tijd en verlevendigt zijn herinneringen naar het heden.

In alles is Klaus Baumgärtner ook een vormgever. In zijn presentatie en publicaties wordt met zeer veel zorg gezocht naar de juiste dosis kleur, verhouding en plaats.

uit tekst Isolde De Buck



Zonder titel, 2012, collage op papier, 46,5 x 69,5 cm

Die Ausübung der Kunst ist eine harte Straße
und die längste Straße
Die Kunst hat keine Feinde außer der Ignoranten.

Die Ausübung der Kunst war niemals ein Geschäft
ode eine Karriere, sondern ein wahrhaftes “opus”,
das einer in stiller, aufopferungsvoller Arbeit verrichtete.

Man soll sich nicht mit einem Buch begnügen,
sondern man muß viele Bücher besitzen;
denn “ein Buch eröffnet das andere”

C.G.Jung: Psychologie und Alchemie, Walter-Verlag, 1972

Felicia Parent

D'après Spleen et Idéal, la première section du recueil « Les Fleurs du Mal » de Charles Baudelaire publié en 1857 et d'après Ambrosius Bosschaert the Younger (1609-1645), Still life with tulips, roses, marigolds and other flowers in a glass vase with a ladybird and a caterpillar, all on a ledge.

PÂLEUR

Mauve encore
Arrogance tenace
Plus de mille siècles
Pour un temps d'orage
Pour survivre
Nulle pluie bleue ne tombait du ciel
Malgré tout cela et ceci
Du ciel un fouet nous frappe
Petites poupées sanglantes
Une caresse de la mer
Passe
Ainsi le monde

À chacun son tour
De déraiper dans les étoiles
Noires et Roses

À travers l'absence.

d'après Julien Parent



"Spleen et Idéal"
oil on wood panel, 153 x 115 cm, 2017

Patrick Verlaak

Achter,
De ogenschijnlijke ondoordringbaarheid,
In een weefsel van littekens,
De belofte,
Van een dageraad.



"Bosco di San Pietro a Palazzuolo"

Grafiet op foto op barietpapier, 22,8 x 17,2 cm, 2020

Colofon

Uitgever: Galerie S&H De Buck – Hermine De Groeve
Met dank aan onze kunstenaars in Corona tijden, mei 2020

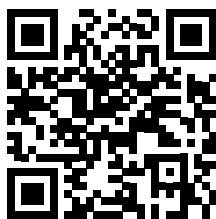
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd of openbaar gemaakt, door druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Galerie S&H DE BUCK

Foto's Courtesy Galerie S&H DE BUCK
Foto's bij Johan Clarysse: Jan Darthet
Foto's bij Siegfried De Buck: Kjell Robberecht

Kunstfoto's van:
Hanne Lamon, Alessandra Ruyten, Kathleen Ramboer, Klaus Baumgärtner,
Roger Laute, W. Vynck.

Memo van de uitgever:
"De weergegeven kleuren in deze uitgave verschillen enigszins van de kleuren op de originele werken. Waarvoor onze excuses."

Druk en afwerking: S&H DE BUCK en Sven Verhaeghe.



www.galeriedebuck.be
Zuidstationstraat 25
9000 Gent
sdebuck@skynet.be

galerie s. & h. de buck

